

2. február 20.
 február hó 24.
 izetik, a mikor
 harisnyakötő-
 erszám s egyéb
 nek készpénz-
 fén becsáron
 kik az el-
 árából a végre-
 kielégítettés-
 mennyiben ré-
 eszközlötett
 jegyzőkönyv-
 gi bejelentési-
 ig alulirt ki-
 dig szóval be-
 hirdetének
 kifüggesztését
 1902. évi
 Simonich.
 irósági végrehajtó.
 CS
 on a Kava-
 vagonba
 Szives meg-
 dök az
 zgyárhoz
 171-3.1
 SY
 gorló
 do. 118-117
 vatalban.
 se
 itő és
 ymázát,
 vaslakk.
 szük-
 Nobles
 rnisoh
 zonyok-
 lemos-
 12.1
 ktáramat
 fakból.
 tölgy- és fenyő-
 tt apró préselt
 minden salak
 nyen és tisztán
 mot. (111-40.8)
 LE
 1. szám.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagybecskerek,
 Zápolya-utca 1-ső szám,
 hová a lap szellemi részét illető
 minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
 Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
 hová a hirdetések, az előfizeté-
 sek és a lap szétküldésére vo-
 natkozó felszólalások intézendők.
 Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.
 Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:
 Egész évre ———— 24 kor.
 Félévre ———— 12 „
 Negyedévre ———— 6 „
 Egy hóra ———— 2 „
 — Egyes szám ára 8 fill. —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el,
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.
Megjelenik
 vasár- és ünneppapok kivételével
 mindennap de után 5 órakor.

Nagybecskerek, 1902. XXXI. évfolyam 43. szám. Péntek, február 21

Bucsuzkodás a vármegyén.

Megmásíthatatlan ténynyel áll szem-
 ben a vármegye. Rónay Jenő tiz esztendőn keresztül főispánja a vármegyének,
 elhagyja azt a széket, a melyben nagyobb
 szeretettel, ambcióval náánál nem nun-
 kált senki
 A királyi kegy legszebb megnyil-
 vánulása hű szolgálatainak ország világ
 előtt való elismerése kíséri ki a vármegye-
 ház diszes székházából, a hová most
 bucsuzkodásra jár az emberek sokasága
 Tiz esztendő nagy idő az ember életé-
 ben. Óriási ut annak, aki ellentétes érdekek,
 kielégíthetetlennek látszó vágyak össze-
 egyeztetésében felsőbb bizalom folytán
 járja végig a politika gazverte erdejét
 S hogy ebben az utjában, ebben a nagy
 munkájában a kitéptt csalán visszacsapó
 dott néha kezéhez, hogy nem csak barátot,
 de ellenséget is szerzett, mutatja, hogy pár-
 tatlan volt az ut, a melyen haladt s igaz,
 hűséges a munka, a mit alkotott, csinált
 és tervezett ennek a vármegyének.
 Most, belefáradva a kicsinyeskedéssel,
 igaztalansággal való tülekedésbe, régen ér-
 lelt akaratából megszerezte magának a
 zajtalan nyugodalmat, azzal a fájó érzés-
 sel bucsuzodik tőle ebben a vármegyében
 mindenki, a mivel a hű szolgáltól szoktak
 bucsut venni. S a szomorú valóságban ez
 a legvigasztalóbb momentum. A mit a
 rosszakarát az események véletlen találko-
 zásából — a politikában olyan gyakori az
 ilyen indokolhatatlan találkozás — fegy-
 verül kovácsolt a távozó megyefő ellen, azt
 elhessegette a nyugodalmat meghozó ki-
 rályi szó.
 Ez a szép és méltó elégtétel két-
 szeres büszkesége lehet Rónay Jenőnek.
 Büszkesége, mert felemelt fővel, nyugodt
 önérzettel hagyhatja el a vármegye székét,
 büszkesége, mert ezzel az elmeréssel
 levette annak a tisztviselőknak a vállalá-

ról azt a nagy terhet, amit sajnálatos
 körülmények általánosítottak rája az or-
 szág előtt.
 Hűséges szolgálta volt a vármegyének
 tiz esztendőn által Rónay Jenő — így szól
 a trón magasságából a királyi leirat S
 Rónay Jenő a tisztviselőknak, annak az
 utján szolgálta a vármegyét, ha elismerés
 éri őt ezért a szolgálatért, azt büszkén
 oszthatja most meg a bucsuzás percében
 a tisztviselőknak.
 S Rónay Jenő nem is sajátítja ki
 magának a fényes palástot. Míg baráti
 jobbját bucsuzásra nyújtja munkatársainak,
 őszinte, igaz szívevel öleli magához a vár-
 megye tisztikarát, a melytől olyan nehéz
 szívvel tud bucsut venni.
 A vármegye tisztikara, a mely ma
 bucsuzkodásra járult, már nem a főispán,
 de a barát elé, megindultan érezte azt a
 nagy szeretetet, a mely a tőle elszakadó
 férfi szavaiból szállott felé.
 A főispán kivonul a vármegye házá-
 ból, de ott marad továbbra is az igaz
 őszinte barát, a kihez sajnálkozva fog
 eljárni mindég az emlékezés.
A bucsuzó tisztikar.
 Torontálvármegye központi tisztikara ma
 vett bucsut a főispántól. A teljes számban össze-
 gyűlt tisztviselők a főispáni kisteremben fél-
 kört képezve lelkes éljenzéssel fogadták a be-
 lépő főispánt. De Ilimanics Lajos dr. alispán
 ezután előlépve, a következő beszédben vett
 bucsut a tisztikar nevében a távozó főispántól:
 Ami régen készült döött, tegnap bekö-
 vetkezett. Egy 28 éves működés után el-
 töltött életpálya nyert itt befejezést.
 Akkor, mikor sem kegyet, sem mást
 nem várhatunk többé, azt hiszem, Méltó-
 ságod be fogja látni, hogy Torontálvár-
 megye tisztikara igaz szeretetből kifolyó-
 lag jelent meg Méltóságodnál
 Talán nem alkalmas az idő, nem al-
 kalmas a hely sem, hogy Méltóságod tá-

vozása felett érzett érzelmeinknek itt ki-
 fejezést adunk.
 Biztosíthatom Méltóságodat, hogy
 mint igaz barátai, mindig ragaszkodó
 szeretettel vettük körül és kísértük műkö-
 dését, midőn most kifejezést adandók érzel-
 meinknek, itt megjelenünk, azt kívánjuk,
 hogy visszavonulva a magánéletbe, érvé-
 nyesítse más helyen kiváló tehetségait
 mindig azzal a jó akaratral, mint azt
 mint a kormány ellenőrző közege itt
 cselekedte
 Zárom szavaim azzal, adjon az Isten
 erőt, egészségét, családi boldogságot
 tartson meg bennünket jó emlékekben és
 baráti érzelmeiben. Isten éltesse! (Hosz-
 szantartó éljenzés.)
Rónay Jenő válasza.
 Az éljenzések lecsillapodta után Rónay
 Jenő főispán a következőleg válaszolt:
 Kedves barátaim! Torontálvármegyé-
 nek tiszteletreméltó tisztikara!
 A legutolsó időben sok meghurcolás-
 nak kitett tisztikara e vármegyének! Üd-
 vözöllek titeket
 Amit szónokotok tolmácsolni szives
 volt, kedvesen veszem tőletek. Eszembe jut
 ez alkalomból az a jelenet, midőn Toron-
 tálvármegye küldöttsége a lelépő Tisza
 Kálmán előtt tisztelgett.
 Az öreg kegyelmes ur a többi közt
 azt válaszolta, hogy nem tűnt fel neki
 addig, míg a polcon ült soha sem, hogy
 a varmegyei küldöttségek megjelentek
 előtte. De hogy most egy oly nagy
 vármegye küldöttsége akkor jön hozzá,
 midőn otthagyja a hatalom polcát, ez
 meglepéssel tölti el lelkét.
 Körülbelül ilyen érzelmeik foglalják
 el keblemet most, midőn bucsut veszek
 tőletek, kiket eddig sem tekintettem soha
 másnak, mint mindig barátainak.
 Igaz, nem így kellett volna ennek
 bekövetkezni. Hanem vagy úgy, mint Isten-

A „TORONTÁL“ tárcája.

Vasuti kocsiban.

Az az eset történt meg, hogy másodosztályu
 jeggyel az első osztályon utaztunk. Már t. i.
 én, meg az a vörösbe és kékbe játszó ábrázatu
 fiatal ur, aki az első percben kezdett nekem
 nem tetszeni. Abban az elsőosztályu kocsiban
 rajtunk kívül még csak egy utas volt. Napsü-
 tőte ábrázatu, alacsony homlokú, erősen román
 jellegű atyafi, a kiről messziről látszott, hogy
 meggádagodott disznókereskedő lehet.
 Üdvözetemre alig biccentette meg a fejét
 s mindjárt kinézett az ablakon, hogy valahogy
 szóba ne álljunk vele. Bizonyosan büszke volt a
 jámbor és kiérezte, hogy mi csak véletlenségből
 u azunk első helyen, mivelhogy sok volt az utas
 s a második osztályban már nem kaptunk
 helyet.
 Az állomás, a hol az a nekem tetsző fiatal
 ur velem együtt szállt föl a vonatra, csatlakozó
 hely volt; így ott sok mindenféle, különböző
 helyekről érkező és nagyobbára a fővárosba
 induló népség került össze.
 Csöngettek, füttyültek, „mehett“-ekeztek
 és vigan, nótákat dörömbölve folytatta utját a
 vonat.
 Az a fickó, a kiről már talán kétszer is
 fölemlítettem, hogy a rokonszenvemem nem nyerte
 meg, az ismeretségeket kötni szeretők fájából
 való volt.
 Először is a román kinézésű urnak esett neki,

kérdvén tőle, hogy hova, honnan és miért utazik.
 A büszke atyafi azonban csak mormogott és nem
 válaszolt.
 Mikor látta, hogy azzal nem fog boldogulni,
 felém fordította az ábrázatát.
 — Hova utazik uraságod?
 — Budapestre — válaszoltam én foghegyen.
 — Honnan?
 — Hazulról.
 — Üzleti ügyben?
 — Nem. Magánügyben.
 Itt meg kell jegyezmem, hogy az én magán
 ügyem, a mely a főváros felé terelte utam,
 tulajdonképen álláskeresésből állott. Volt ugyanis
 Budapesten egy igen jó állás, a mit szerettem
 volna elfoglalni. A gróf Zebegényi Berthold
 keresett egy magántitkár és én bátor voltam
 pályázni. A gróf azonban személyesen akart
 látni és értesítést kaptam tőle, hogy mutassam
 magam méltóságos színe előtt. Hat ebben az
 ügyben zónáztam én a fővárosba, a hol gróf
 Zebegényi Berthold lakott.
 — En — szolt az ismerkedési mániában
 szenvedő ur — szintén Budapestre utazom.
 — Ugy?
 — Eddig Kassán laktam, a hol általános
 közbecsülésben részesültem s a honnan alig
 akarnak elbocsátani.
 — Ugy?
 — Hanem persze én nem sokat adok rájuk.
 Meguntam az ostoba nyárspolgári szokásokat s
 elvégre is érvényesíteni akarom a tehetségemet
 a mely — megvallhatom őszintén — nem
 mindennapi.
 — Ugy?

— En uram, egy izben már beutaztam a vi-
 lágot és épen úgy ismerem Párist, mint Konstanti-
 nápolyt. Kiálltam egy tucat tengeri vihart és
 csókoltam mindenféle szintű asszonyt. Beszélék
 minden eu ópai nyelvet és meg tudom értetni
 magam Afrikában is a négerekkel, ha úgy aka-
 rom. A világ földrajza a kis ujjamban van.
 — Szép.
 — Meghiszem azt. Hanem a multság s a
 tapasztalat, a mit szereztem, sok pénzembe van.
 Vagy talán azt is mondhatom, hogy minden
 pénzembe. Hja, uram, a ki szeret táncolni, pez-
 göt inni, meg asszonyt ölelni, az készen lehet
 arra a jelenetre, a mikor a sajátkezüleg aláírt
 váltóját azzal adják vissza, hogy nem adnak rá
 semmit. En már eljártam ezt a jelenetet.
 Es a mint ezt mondta, füttyörészni kezdett,
 mintha abban a jelenetben sohasem is lett volna
 része.
 A mig füttyörészett s az ablakon nézett ki,
 jól láttam, hogy sugar, férfias alakja van. Kény-
 telen voltam bevallani önmagamnak, hogy tud
 imponálni. Az ördögbe is, ez az ember nem
 közönséges utazógynök, a ki fecseg. Ez az
 ember egy könnyűvérű eleven fickó, a kinek
 az arca, ha mindjárt vörösbe, meg kékbe ját-
 szik is, eléggé érdekes.
 Kevés vártatva megint oda fordult hozzám:
 — Most azért megyek a fővárosba, hogy
 egy tökfikónak ajánljam föl a szolgálatom. Lássá
 uram, ilyen az élet. En telez vagyok rugékon-
 y-sággal, bírok alapos képzettséggel s van tapaszt-
 talatom arra, hogy mint lehet jól, pompásan éni.
 De hát, mivel nincs pénzem, oda kell állnom
 alázatosan egy korlátolt elméjű, az örütségig

ben boldogult elődömnél, vagy pedig hogy mint munkaképtelen hagyjam itt helyemet, ahol kötelességemhez való szimpátiával töltöttem el életemet. De bele kell nyugodnom. Visszavonulok tehát a magánéletbe, ahova a tiszta öntudat érzete kísér.

Ha ezen kívül rokonszenvek is kísérni fog, akkor elmondhatom, hogy nem üttem hiu ábrándképeket, mert a hiven teljesített kötelesség megnyugtató öntudatát és barátságokat viszem magammal.

Ez az érzés az, mely a jövőt rózsássá tenni képes.

A magam részéről biztosíthatlak benneteket, hogy érzelmeim megváltozni nem fognak. Tartsatok meg, kérlek, jó indulatokban és barátságokban. (Eljenzés.)

Rónay Jenő aztán egyenként barátságosan kezelt fogott a tisztviselőkkel. Mindenkihez volt egy-egy baráti szava, köszönete, visszaemlékezése a hosszú időből, a mialatt együtt munkálkodtak. Csak lassan kezdett kiürülni a terem, hogy befogadja azokat a tisztelőket, akik magánosan keresték fel Rónay Jenőt.

A független megyei párt a megyegyűlésen.

Nagybecskerek, február 21.

A legutóbb megtartott közgyűlés eseményeiről és az azokról a megyei ellenzék hivatalos organumában közölt tudósításról a törvényhatósági bizottság egyik előkelő tagja a következő kommentárt küldi lapunknak:

Nagyon haldokló kedvében lehet, bizonyára rosszat érez a Nagybecskereki Hírlap, mert míg lapjának minapi számában megjelent tárcacikkének tilinkósát a temetőbe küldi, hogy ott egy behorpadt sirdombon agyonlője magát, addig vezércikkében a „haldokló rendszer“ címén a legkülönbözőbb dolgokat össze-vissza zavarva, a becsületetlen közszellem tisztességteljes felett győzelemre jutott régi rendszer felett összecsapva a lángokat s megmaratva az új ültetvények zsenge — mondják vadhajtásait — örökre elaltatja azt. Vere dico! Valóban jobb lett volna, hogyha cikkirő is követte volna tilinkósának példáját és elérhetetlen vágyai s teljesülhetetlen reményeivel sirdombján ő is agyonlőtte volna magát, mielőtt eme cikkét kínos fájdalmi között megírta volna. Mert hogy szülési fájdalmi nagyok lehetnek, mutatja cikkének egész eszme — vagy talán jobban mondva eszméletlen — menete. Hát tisztelt cikkirő ur! „Járt uton tűrhető a menés, de keserves munka olyan ösvényen haladni, a melyen még nem jártunk és sok ember bele is

pusztul.“ Jegyezze ezt meg magának, tisztelt cikkirő ur! talán még hasznára válik az életben. Es tanulja meg, hogy nem is eszköz az ész, amint hinni szeretjük. Kéz az, mely minden eszközzel bánni tud, ha mérséklet, bölcsesség és szerénység vezet. És ha ezt figyelembe veszi és szem elől nem téveszti, hogy „Bescheidenheit ziert den Jüngling“, akkor ily belső lényeg nélküli cikkírással bizonyára nem fogja fárasztani azt.

Cikkirónak nagyon, de nagyon fáj az, hogy a régi rendszernek embereivel szemben az új ellenzék, mint magát nevezni szereti, törpe kisebbségben maradt, midőn egy csak rövid idő óta vezérszerepre vállalkozott emberének épen nem önértékes indítványával, melyet meleg pártolásába vett — megbukott. Es feljajdul, hogy a törvényhatóság tagjai egy szívvél, egy lélekkel nem egyesültek közös erővel visszaverni azokat a megszegényítő és lealacsonyító támadásokat, melyek a vármegye minden tagját a miniszteri rendelet kapcsán érték. Pedig hát éppen a többség volt az, mely méltóságteljes és komoly viselkedés mellett meghajolva a miniszteri rendeletnek kétségkívül csak jót akaró rendelkezése előtt, annak értelmében intézkedett, fentartván magának a jogot, hogy a többiekre a vizsgálat befejezésével fog válaszolni. Erről az önértékes magatartásról pedig az ellenzék indítványaiban szó sem volt. Így áll a dolog, tisztelt cikkirő ur!

Es ha ő az ellenzék új Lykurgusaira hivatkozik, hogy ki törvényjavaslattal lép a fórum elé, kötelei tegyen a nyakára, melylyel felakasztassa magát, ha megbukik javaslatával, nálunk nem törvény, hát annak örüljön a t. cikkirő ur, mert különben furcsán jártak volna a független párt indítványozói. —é.

Kölcsönajánlat a városnak.

A Pesti Magyar Kereskedelmi bank ajánlata.

— Saját tudósítónktól. —

— február 21.

A nagy pénzbőség, az olcsó kamatláb ugylátszik hamarosan éreztetni fogja hatását a közélet minden terén. A nagy pénzintézetek, a melyek eddig csigamódjára húzódtak be házaikba, különösen a vidék kereslete előtt, most maguk lépnek a kezdeményezés terére. Legalább erre vall a Pesti Magyar Kereskedelmi banknak az ajánlata, a melyet ma tett Nagybecskerek város polgármesterénél.

A pesti magyar kereskedelmi bank egyik főtisztviselője járt ma délelőtt Grán d j e n József dr. polgármesterénél,

büszke mágnás elé és így szólom: „méltóságos uram, itt vagyok, szolgálatára állok. Parancsoljon velem.“ Es tartanom kell neki a hátam.

— Ah! Ön állást keres?

— Lehetőleg jól fizetett állást, a mely némi kényelemmel jár, ha mindjárt kellemetlenségekkel is.

— A miniszteriumban?

— Nem uram, nem. A miniszteriumokért egyáltalában nem rajongok. Ott komisz szivarokat szívnak és a hivatalos órákat be kell tartani. Nagyon snasz, dolgos kompániába kerül ott az ember.

— Pénzintézetnél?

— Ott sem. Onnan kilöknének. Mit gondol? Egy ember, mint én, a ki nem tud számítani. Azután ki nem állhatom a pénzben dolgozókat, a kik nem tudják, hogy mi az élet, a könnyelmű, dárídós, elégáns élet.

Miután kifogytam a kérdésekből, elhallgattam.

A fickó, a ki kétségtelenül jámbor vidéki nek tartott, mintha ingerkedni akart volna velem.

— Nos? Nem találja ki, hogy milyen állás való egy olyan embernek, mint a minő én vagyok.

— Valóban nem.

— Komolyan, egészen komolyan mondja?

— Es a szivarja füstjét oda futta az orrom alá. Csak rábólintottam, merően nézve rá.

— Hát akkor megmondom. Titkárul szegődöm egy grófhöz.

— Kibez?

— Zebegényi Bertholdhoz. Hallotta hírét?

— Hallottam.

— No, akkor nem kell elmondanom, hogy milyen. Bizonyára tudja hogy igen korlátolt elméjű

ur, a kinek azonban legalább is kétszáz ezer forint évi jövedelme van. Büszkének ugyan tulságosan büszke, de alapjában jámbor, a kivel el lehet bánni. Vág neki az ember egy pár bököt, a mire egy fölfújja magát, mint egy pulyka s ilyenkor nyulat lehetne fogatni vele. Előnye, hogy jól él. Háztartása kitünő s ha utazni megy, magával viszi az embert.

— Ugy?

— Persze hogy úgy. En ismerem az e fajta embereket és jól tudom, hogy mennyire lehet velük menni. Tudja, nekem való népség az ilyen. Egészen összeillik az én temperamentumommal. En is voltam valamikor olyan ur, mint ők, de az eszem mindig több volt. En rajtam a nyereg nem volt bársony nyereg.

A mint beszélt gyorsan, könnyedén és élénk szatírával tovább, jóformán alig hallgattam rá.

Nem azért, mintha talán nem érdekelt volna, vagy mintha bosszantott volna az, hogy így vélekedik arról, a kinek a szolgálatába akar lépni, hanem azért, mert erős aggodalom vett rajtam erőt.

Ugy okoskodtam, hogy ha a gróf elé állunk majd mind a ketten — persze más-más időben — mennyire tulszárnyal ez majd engem. Ha a gróf ő vele hasonlít össze, egészen eltörpülök. En egy közönségesen képzett, törekvő, szorgalmas fiú vagyok, míg ő egészen más világból való. Ragyog, csillog és beleillik abba a körbe, a melyben a gróf mozog.

Szinte fölsőhajtottam, amint arra gondoltam, hogy a gróf, ha kettőnk között kell választania, egy pillanatig sem fog habozni. En mehetek vissza családodtan, állás nélkül, a míg ő, elfoglalván állását, megnyer magának min-

azt az ajánlatot téve, hogyha a város a vashidak építését minél előbb elhatározza, úgy a bank hajlandó az erre szükséges pénzüsszeget rendelkezésére bocsátani a városnak. Egyben azt is kijelentette a kiküldött banktisztviselő, hogy amennyiben a város régebbi adósságait kedvezőbb kamatláb mellett konvertálni óhajtaná, az őt megbízó pénzüsszeget a legelőnyösebb feltételek mellett hajlandó a műveltetet keresztülvinni.

A polgármester szívesen fogadta az ajánlatot, főikérte a kiküldött tisztviselőt, hogy mielőtt ebben a dologban érdemileg lépéseket tenne a bank igazgatósága irásában tegye meg ajánlatát, amidőn aztán azt a képviselőtestület döntésére bizza. A mostani helyzete a pénzpiacnak, különösen az olcsó kamatláb, kívánatossá teszi, hogy használjuk föl a kedvező alkalmat, ami egy évszázadban ugyszólván csak egyszer kínálkozik.

A kereskedelmi bank ajánlata bizonyára előnyösebb lesz, mint a mostani drága kölcsön, amelyet még a régi pénzüsszük világban kötöttünk.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggel 6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől délután 5 óráig; ugyanazon napokon este 7 óráig urak részére is. A kádfürdő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad.

Február 23. Szabad lyceum d. u. 5 órakor.

— 25. Az igazoló-választmány ülése d. e. 9 órakor.

— Személyi hir. Kurz Ferenc budapesti kerületi állategészségügyi felügyelő és a temesvári kerület helyettes felügyelője, tegnap Nagybecskerekre érkezett.

— Egy gazdasági egylet 25 éves jubileuma. A németcsernyai gazdasági egylet a napokban ülte meg negyedézsados fennállásának ünnepét. Az ünnepre gr. Csekonics Endre v. b. t. is meghívta, a ki a következő szép levelet küldte az egylet elnökének:

Hazafias örömmel értesültem szives meghívásból arról, hogy az elnöksége alatt működő németcsernyai gazdasági egyesület folyó hó 5-én fennállásának huszonötödik évfordulóját ünnepli meg. Ezen örömem annál bensőbb, mert mint az egyesületnek védnöke, folytonosan és közvetlen szemléletből birtam tudomással hosszú évek sora alatt kifejtett közhasznú tevékenységük és munkálkodásuk felől, s azt mindenkor teljes méltánnyal és elismeréssel kísértém. Büszke önértéssel tekinthet vissza ezen kis egyesületnek úgy vezetősége, mint minden tagja

denkít és él boldogan, elégedetten, megfelelően hajlamainak.

A mig én tépelődtem és egészen neki adtam magam az aggodalmaknak, addig ő a már megkezdett tenorból beszélt tovább. Adomákat mondott el a grófról, melyek ő méltóságára nem épen kedvezőek voltak és jellemezte őt furcsán, hogy nevetni kellett okvetlenül.

Pedig mindenre volt okom, csak a nevetésre nem.

Később elkezdett melegem lenni s erős izgatottság vett rajtam erőt. Es szinte remegett a hangom, a mint kérdeztem tőle:

— Személyesen is ismeri Zebegényi Berthold grófot?

— Nem. Miért kérdezi?

— Csak úgy. Azt hiszem, hogy sokkal érdekesebbé válik a mese a tökfilkőről, ha a tökfilkőt magát is ismerjük.

Tetszett neki a mondás és megmosolyogta nagy kegyesen.

Mikor az utolsó előtti állomásra értünk, már egészen összebarátkoztunk és pedig annyival is inkább, mert én is segitettem szapulni a grófot. Sőt tul is tettem rajta, mert minden lehető ostobaságot ráfogtam, ami csak az eszembe jutott.

Hogy pedig ezt cselekedtem, arra megvolt a magam oka. Előkészitettem a csattanót, amelynek a fővárosi pályaházban kellett volna megtörténni, amely azonban Rákoson történt meg.

Az én konkurrenssemnek ugyanitt jutott az eszébe, hogy bemutassa magát.

— Bárdosi Jenő vagyok — szólott, miközben nyájasan nyugtatta felém a kezét.

Ekkor én igen hidegen néztem rá és ezt mondtam:

az eltelt 25 évre, mert ebben nemcsak önmaguknak teljesítettek hasznos munkát, de a gazda társadalomnak is követésre méltó példát nyújtottak. Ujabbban mind tágabb és tágabb tért hódít meg a szövetkezés szükségességének eszméje, és ime önként már 25 év óta dicséretes egyetértésben ápolják. Felkérem elnök urat, sziveskedjék az egyesület ezen jubiláris közgyűlését s abban minden tagját nevemben szívesen üdvözölni és szerencsekívánataimat azon óhajommal együtt tolmácsolni, hogy a derék egyesület még hosszú időközön át sikeresen haladjon hasznos tevékenységének eddigi útján, s a mit az apák kitartással építettek, azt fiaik buzgósággal tartsák fenn és fejlesztésük!

— **Ehunyt plébános.** Temesvárról jelentik: A püspöki aulához érkezett távirati jelentés szerint Sárossy József kis-jécsi plébános az elmúlt éjjel szívzselhűtésben hirtelen elhunyt. A boldogult 62 évet élt és 35 évig szolgált egyházmegyéjé; 1875-ben Perlaszvároson és Klokoticson, 1894-ben pedig Kis-Jécsán lett plébános, ahol a község osztatlan szeretete közepette volt jó pásztor híveinek.

— **A nagybecskereki kaszinó választmánya** tegnapi este Franz J. L. igazgató elnökle alatt ülést tartott, melyen résztvettek: dr. Annau Ernő, dr. Brájjer Lajos, Keszler Ferenc, dr. Klein Mór, dr. Nónay Pál, dr. Stassik Ferenc, Serdics ezredes, Weisz Izidor és Szávits Sándor t. jegyző. A választmány egyhangulag kimondta, hogy új billiárdot szerez be. — Elfogadták azt az indítványt, hogy a kaszinó sakkversenyt rendez és e célra 50 koronát szavaztak meg. A rendezés egy Erdős, Szalay, Puts, Jeszenszky, dr. Végh, dr. Hadfy urakból álló bizottság kezeibe tétetik le. — A március 15-iki ünnepély rendezésével a vigalmi bizottság bizatik meg. — Uj tagokul felvették Basch Ernő gyógyszerészt és Tukoray Loránt színészt. Kilépését bejelentette Molnár Gy. Mihály. Dr. Stassik indítványára kimondták, hogy a kaszinó előfizet az akadémia könyvkiadó vállalatára és belép a történelmi, valamint a természettudományi társulatba.

— **Hymen.** Dr. Schwarcz Dávid cs. és kir. ezredorvos vasárnap délelőtt vezette oltárhoz Nagyikindán Woticzky Mariska kisasszonyt. A fiatal párt dr. Rosenstein Mór főrabbi áldotta meg. Násznagyok voltak: a menyasszony részéről dr. Spitzer Mór vár. főorvos, a vőlegény részéről dr. Fon Béla cs. és kir. főorvos. — Ugyancsak vasárnap délután esküdött örök hűséget Politzer Karolin kisasszony, Politzer Bernát leánya, Weisz Izidor temesvári cipésznek.

— **A pápa jubileumához.** XIII. Leó pápa most ünnepli pápaságának 25 éves jubileumát. De s e w f f y Sándor csanádi püspök ebből az alkalomból kibocsátott pásztorlevelében elrendelte, hogy egyházmegyéje területén március 9-ikén tartassanak meg valamennyi r. kath. templomban a hálaadó istentiszteletek.

— **En meg gróf Zebegényi Berthold vagyok.** Mikor pedig ezt mondtam, elfordultam tőle. Pedig hát ezt kár volt tenni, mert így nem láttam egész teljességében azt a meglepett, elhült, leforrázott arcot, a mit akaratlanul is vádoltam, a mit a tászkája előrántása céljából követtem el. De már azt láttam, a mint nagy sietve fölnyitotta az ajtót s mikor úgy kiugrott, mintha kilőtték volna.

Alig tűnt el, mikor a román disznókereskedő, a ki szólanul hallgatott beünkelt végig, elkészített nevetni a torkszakadtaból, folyton kiáltva, hogy:

— Nagyszerű! Pompás!
— Mi az a nagyszerű? meredtem rá.
— Az, hogy ön lefőzte azt a szájás embert, mikor kiadta magát a grófnak.

Majd hozzá tette:
— No még ilyen sem történt meg velem!
— Önnel? Hát miért?
— Mert a gróf Zebegényi Berthold tulajdon képen én vagyok.

A következő percben már én is kapkodtam a kufferem után és uszgyi, kiugrottam a másik után.

Hiszen én még jobban tökfilkóztam a gróftól, mint az a másik.

A legérdekesebb azonban a történetben az, hogy — mint később kislult — a román disznókereskedőnek nézett atyafi sem volt gróf Zebegényi Berthold. Ő csak ismerte a gróft s így megértette az én csattanómat mindjárt.

Hanem — csak kerüljön sötétben a kezeim közé, — vissza is csattanom abban a percben.

— **Adakozó pénztintézet.** A torontálmezei takaré- és hitelbank a városi szegények javára 120, a Szabad lyceumnak 50, a jótékony nőegyletnek 70, a főgimnáziumi diáksegélyező egyletnek 40 korona adományt szavazott meg, mely adományokért az illető testületek ezután mondanak köszönetet.

— **Halálozás.** Kuhn Erzsébet 72 éves korában tegnap elhunyt. Temezése holnap délután lesz. Az elhunyt matrónt kiterjelt rokonsága gyászolja.

— **A magyar olvasókör esteje.** A nagybecskereki magyar olvasókör, a mely a napokban erős akciót indított, hogy megmentse magát az elmulástól, tegnapi este igen sikerült humoros este rendezésével adott tanubizonyosságot társadalmi hivatottságáról. A Pest szállodában lévő körhelyiségben nagy számu közönség zsufolással megtöltötte a termetet, ahol Nagy Dezső dr. programmszerint hirdetett megnyitójahelyett Fried Albert dr. mondott igazán szép eszmékben gazdag beszédet. Ez a beszéd volt egyetlen komoly tárgya az estének. Ami ezután jött, az szakadatlan sora volt a bohóságoknak és kacagató jeleneteknek. Előbb azonban László Jenő, Kürschner Manó, Ripka Imre és Steinbach Béla szép és precíz vonósnegyesét hallgatta és tapsolta meg a közönség. Bukovics Zsigmond vig monológot adott elő, a mely után Kürschner Manó precíz hegedűjátékában gyönyörködött a közönség. Tüntető rokonszenvvel fogadta a közönség Bielek Antal előadását, Tolveth Oszkár magyar kupléit. Dölle Jenő adott elő végezetül egy vig költeményt, a mely után kezdetét vette a tánc. A szépen sikerült estét legközelebb megismétli a derék egyesület.

— **Torontáli pénzhamisítók Szegeden.** Az alföldön legutóbb elszomorító nagy mérvben fölbujrózó pénzhamisító bandák száma ismét megszorodott egygyel. Három bánati szerb szövetkezett pénzhamisításra, melynek kivételét Szegeden akarták megkísérelni. Itt szereztek be a pénzgyártáshoz szükséges anyagot és itt akartak továbbadni a hamis pénzen. Egy szegedi vaskereskedő értesítése alapján jutott a rendőrség a büszövetkezet nyomára és Rainer József főkapitány több napos vizsgálat után kiderítette a torontáli emberek törvénybe ütköző tervét. Hétfőn, február 17-én délelőtt egy iparos külsejű vidéki ember állított be egy szegedi vaskereskedésbe és ott hat kiló spialtert (könnyen olvasható fémet) vásárolt. A vaskereskedő előtt gyanusnak tűnt föl a vevő, aki már többször fordult meg nála és mindig spialtert vásárolt. Figyelmeztette a közeli rendőr őrszemet, aki viszont a főkapitánynak tett jelentést. Rainer József két detektívot küldött ki, hogy nyomozzák az idegent. A detektívek egy alsóvárosi bormérőben föl is találták a vidékit, aki két torontáli szerbvel borozgatót. A főkapitány egyenkint fogta vallatóra a három szerbet, Maxim Dusán szerbklárai, Csólics Lázár és Knezevics Szvetozár gyéri lakosokat. Knezevics Szvetozár töredelmesen bevallotta a szövetkezés bűnös szándékát. Elmondta, hogy Maxim Dusán csalta kettőjüket ide esőndes falujukból azzal az ígérettel, hogy gazdaggá teszi őket, mert földeket vásárolhatnak azon a pénzen, amit együtt szereznek. Maxim azt mondta neki és Csólicsnak, hogy olyan eszközöket és anyagokat bocsát rendelkezésükre, amelyek révén tetszésük szerint való mennyiségben gyártathatják az ötkoronás ezüstpénzeket. Hétfőn délelőtt kétszáz-kétszáz koronát adtak át Maximnak, a pénzhamisító gép és az anyag ellenszolgáltatásul. Négy hét előtt pedig a torontálmezei Csenén, a vasúti állomáson felpénz gyanánt százszáz koronát adtak neki. Mikor Csólicsot megmotozták, a nadrágja szarabán a pénzhamisító gépre akadtak. A főkapitány letartóztatta a pénzhamisításra szövetkezett társaságot és átkísértette a kir. ügyészséghez, amely a törvényszéki fogházba utalta a pólujárt bánati szerbeket.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szombat: „Nebütsvirág.”
Vasárnap d u : „Szökött katona.”
este : „Sárga csikó.”

* **Hőféherke.** A szecessziós zsánerű darabot nagyon vegyes érzelmekkel fogadta a közönség, bár el kell róla ismerni, hogy nagyon sok szép gondolat teszi tanulságossá, ami a maga körében soha sem téveszti el hatását. A szereplők derekasan megállták helyüket és ők egyáltalában nem okai, hogy a darab nem tetszett. Különösen dicsérettel emlíendő Szilasi Juliska,

a társulatnak egyre erősödő naivája, Nickeyné, Mezei és Madas Pista, akik elég jó alakítást nyújtottak.

* **A londoni koldusok.** Mérsékeit helyárrakkal a régi világból ránk maradt érzéletes dráma, a Londoni koldusok kerül ma színre a városi színházban. A szereplők közt ott látjuk a színház jobb tagjait, a kik bizonyára élvezetes estét szereznek majd azoknak, akik az e fajta színházi élvezeteket kedvelik.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ **Különös verdiktet** hozott, mint nekük írják, a nagyikindai esküdtszék egy tegnapi megtartott főtárgyaláson. Zamurovics Lyubomir volt a vádlott, aki a múlt év őszén sógorával, Budisin Dusánnal összeszórtalkozván, erre revolveréből négyszer rálőtt. Az összes tanúk egybehangzó vallomása szerint vádlott két lépés távolságról kétszer lőtt sógorára, de nem találta s midőn ez megfordult, még kétszer lőtt utána s egyik lövése talált is, de a kabátban megakadt, csak gyenge sebet okozott. A vádlott a főtárgyalás alkalmával teljes beismerésben volt s csak részegségével védekezett. Az esküdteknek feladott kérdés az volt, vajjon „bűnös-e Zamurovics Lyubomir abban, hogy sógorára, Budisin Dusánra ölési szándékból, de előzetes megfontolá nélkül négyszer rálőtt?” Az esküdtek a kérdésre nem mel feleltek, mire a törvényszék vádlottat felmentette.

TÁVIRATOK.

Rajner főherceg jubileuma.

Budapest, február 21. (A „Torontál” eredeti táv.) Bécsből jelentik: Rajner főherceg aranylakodalma alkalmából az egyházi szertartást Gruscha biboros végezte fényes segédlettel. Az istentiszteleten jelen voltak a király, a főhercegek, a diplomáciai testület és a magyar miniszterek.

Széchenyi miniszter marad.

Budapest, febr. 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Széchenyi felség személye körüli miniszter állítólag tegnapi beadta lemondását, azonban Széll Kálmán kivánságára visszavonta.

Petíciók a kurián.

Budapest, február 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kuria ma tárgyalta a jószáshelyi és szombathelyi mandátumok ellen benyújtott petíciókat. Mindkeztőt visszautasították.

Tolsztoj haldoklik.

Budapest, február 21. (A „Torontál” ered. távirata.) Szent-Pétervárról táviratozzák, hogy Tolsztoj Leó gróf, a nagy filozóf és regényíró haldoklik.

A spanyolországi sztrájk.

Budapest, febr. 21. (A „Torontál” ered. táv.) Barcelonából stürgönyzik: Valóságos tábor képét nyújtja az utca. A város több pontján ágyukat állítottak föl. De a sztrájkolok is fegyverkeztek és szakadatlanul folyik az utcai harc. A város kapitánya elrendelte, hogy a lakosság szolgáltassa be fegyvereit.

Saragossában ma kihirdették a statáriumot.

Határidő-üzlet

Budapest, febr. 21. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) Készáruban a felhozatalok a minimumra redukálódtak; a malomok egyáltalában nem vásárolnak. Ami kevés eladás történt, az jobbára az export javára esik. Délben a határidőüzlet árjegyzései a következőleg zárultak:

Buza 1902. áprilisra	9.47—9.49
” 1902. októberre	8.37—8.38
Rozs 1902. áprilisra	7.78—7.79
Tengeri 1902. májusra	5.36—5.37
Zab 1902. áprilisra	7.65—7.66

KÖZGAZDASÁG.

Közgyűlések.

- Február 23. „A nagyszentmiklósi népbank mint részvénytársaság” közgyűlése.
 „A zichyfalvai takaré- és hitelegylet mint részvénytársaság” közgyűlése.
 23. „A torontálvármegyei központi hitelszövetkezet” közgyűlése.
 „A nagybecskereki ipartestületi betegsegélyző pénztár” közgyűlése.
 23. „A nagybecskereki kereskedők betegsegélyző pénztára” közgyűlése.
 „Az ujszentiváni tej- és más élelmi cikket értékesítő szövetkezet” közgyűlése.
 27. „A szerb- és német-párdányi tej- és egyéb termékeket értékesítő szövetkezet” közgyűlése.
 Március 2. „A torontáli h. é. vasutak alkalmazottainak takaré- és előlegezési egylete, mint szövetkezet” közgyűlése.
 „A törökkanizsai központi takarékpénztár mint részvénytársaság” közgyűlése.
 „A kisbirtokosok országos földhitelintézete” közgyűlése Budapesten.
 23. „A nagybecskereki takaré- és előlegezési társulata az osztrák-magyar első általános tisztviselő-egyletnek” közgyűlése

□ A zombolyai piros-tarka bikavásár sikere érdekében a megyei gazdasági egyesület az összes előintézkedéseket megtette már. A vásár folyó hó 23-án, azaz vasárnap fog megtartani s az előjelek után itélve nagyon fényesen fog sikerülni. A szegedi és temesvári állattenyésztési felügyelőségek nagymérvű bevásárlásokat fognak eszközölni s így remélhető, hogy a megyei gazdasági egyesületünknek azon célja, hogy parasztagyaink ezen alkalommal saját nevelésű piros-tarka bikáikat eladhassák, teljesülni fog.

Ingatlanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1902. évi február hó 14-től 1902. évi február hó 20-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltások történtek:

Gemmel Borbála a tulajdonát képező 2 hold szántóföldet elajándékozta Weiserschan Péternek
 Miltsev Káta a tulajdonát képező házat elajándékozta fia Miltsev Tósnak.

Czvetkov Szmilya tulajdonát képező 2 hold 1572 négyzetföld szántóföldet eladta Czveity Szávanak 1701 kor, 52 fillérért.

Czvetkov Szmilya a tulajdonát képező 2 hold 1200 négyzetföld szántót eladta Czveity Madennek 1849 korona 24 fillérért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyzették a Nagybecskereken, 1902. évi február hó 21-én megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	9.10 korona
kétszeres	"	6.60 "
rossz	"	6.80 "
árpa	"	5.60 "
szab	"	7.00 "
kukorica (uj)	"	4.70 "
repce	"	11.50 "
széna I.	"	2.80 "
II.	"	2.50 "
szalma I.	"	1.50 "
II.	"	1.00 "
burgonya (uj) 50	"	3.00 "
marhahús I. 1 kilogr.	"	0.96 "
II.	"	0.88 "
borjú hús	"	1.20 "
disznó hús	"	0.96 "
juh hús	"	0.72 "
zsir	"	1.08 "

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Nagybecskerek, péntek, 1902. február 21-én:

Ifjúsági- és népelőadás mérsékelt helyárrakkal:

Az árva fiú és a londoni koldusok.

Dráma 5 felvonásban. Írták: Dinax és Somau Franciából fordította: Egresi Béni.

Személyek:

Nickleby Miklós	Pápai Antal
John Browdie	Fodor Oszkár
Ralf, pénzváltó	Vadász Lajos
Clarendon gróf	Kóhalmi Andor
Squers, iskolamester	Mezei Kálmán
Prospektus, tanítványa	Madás Pista
Becker	Polgár Béla
Beljambé, nyomorék koldus	Tukoray Loránt
Smike, árva, 15 éves	Szilasi Juliska
Madleine, Clarendon leánya	Gerőfi Ilonka
Timotheus, szánta koldus	Szabó Pál
Katalin, Nickleby huga	Solti Vilma
Fogadósné	Rónay Hermin
Totti	Iván Sándor
Scherif	Kádár György
Rendőr	Viola József
Rendőrtiszt	Iván
Egy orvos	Kádár
Színházi szolgáló	Kádás M.
1-ső iskolás gyermek	Gömöri Vilma
2-ik	Kádár
Szolga Ralfnál	Török Sándor
Egy pincér	Gömöri Vilma
Szobaleány Madlainál	

Koldusok, rendőrök, nép.

Történik az első szakasz Northumberland egy kis falujában, a többi Londóban.

Kezdete 8 órakor.

Holnap, szombaton, február hó 22-én:

Nebántsvirág. (Operette.)

Vonalok érkezése és indulása
Nagy-Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekéről.

Érvényes 1901. október hó 1-től.

Érkezik:

A nagybecskereki pályaudvarra:
 Zombolyáról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
 Pancsováról: délelőtt 7 óra 55 p.; délután 5 óra 55 p.
 Temesvárról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
 Verseczről: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
 Alibunárról: este 7 óra 23 p.
 Zombolyáról: (keskenyvágányú vonalon) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.
 Budapest-Szegedről: reggel 7 óra 55 p.; délután 4 óra 35 p.; éjjel 10 óra 33 p.

Indul:

A nagybecskereki pályaudvarról:
 Zombolyára: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
 Pancsovára: reggel 8 óra 30 p.; délután 6 óra 30 p.
 Temesvárra: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
 Verseczre: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
 Alibunárra: reggel 8 óra 25 p.
 Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.
 Szeged-Budapestre: d. e. 11 óra 18 p.; este 6 óra 40 p.
 Karlova-Nagy Kikindérra: reggel 5 óra 58 p.

HIRDETÉSEK.

Nagybecskerek r. t. város polgármesterétől.

20782. ki. sz. 1901.

173-3.2

Árlejtési hirdetmény.

Nagybecskerek város tanácsa ezennel közzé teszi, hogy a negyedik állami ovoda céljaira megvett ház átalakítása feletti munkálatokat árlejtés útján kiadja, az árlejtés napjával 1902. évi február hó 25-ének d. e. 9 óráját tűzi ki a városházépület II. tanácsnoki irodába, melyre vállalkozni szándékozók ezennel meghívja.

A 2307 korona 12 fillér kikiáltási árak megfelelő 5% az árlejtés alkalmával bánatpénzzel leteendő.

Zárt ajánlatok is adhatók be az árverés megkezdéseig a második tanácsnoknál, a hol a terv és költségvetés is a hivatalos órák alatt naponta betekinthető.

Nagybecskereken, 1902. évi február hó 17-én.

Dr. Grandjean József,
polgármester.

Kavics

tört kőből, cirka 30 vagon a Kavarán-Szakuli állomáson a vagonba berakva olcsón eladó. Szives megkeresések intézendők az

Első Kavaráni mészgárhoz

Temesvárra. 171-3.2

893/1. 1902. sz.

Magyar királyi államvasutak
Üzletvezetőség Szegeden.

Árverési hirdetmény.

A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége ezennel közzé teszi, hogy a m. kir. államvasutak tulajdonát képező, már használt, de még teljesen jókarban levő XX. és XXVIII. sz. fa állóhajók, Orsován a magy. folyam tengerhajózási részvénytársaság uszműhelyében az alábbi feltételek mellett a felfőlévi március hó 14-én reggel 9 órakor nyilvános árverés útján egyenként el fognak adni.

1. Az árverés megkezdése alkalmával az árverezni szándékozók kötelesek a XX. számú hajó után 50 (ötven), a XXVIII. számú hajó után 100 (száz) koronát bánatpénzzel fejében az árverező biztos kezébe letenni, mely bánatpénzek a vételtől elesőknek azonnal, a legtöbbet ígérőnek pedig a vételár teljes kifizetése és a megvett hajóműhely területéről történt eltávolítása után fog visszaadni.

2. Ha azonban vevő a megvett hajót az árveréstől számított 8 napon belül az uszműhely területéről el nem távolítja, úgy az általa megvett hajó költségére és veszélyére fog onnan eltávolítani, mely költségek visszatartott bánatpénzből fognak fedeztetni.

3. A XX. számú hajó kikiáltási ára 200 (kettőszáz), a XXVIII. sz. hajó kikiáltási ára 500 (ötszáz) koronában állapítatik meg, mely kikiáltási áron alul az említett hajók eladatni nem fognak.

Szeged, 1902. évi február hó 12-én

Az Üzletvezetőség.

Egy nagy ruha-mángorló

azonnal eladó.

118-x 18

Bővebbet a kiadóhivatalban.

28885/1901. szám.

M. kir. államvasutak.

Legelőbb utazás

Olaszországba és Dél-Franciaországba Budapest-Dombóvár-Fiumén át a Magyar-Horvát Tenger Gőzhajózási Társaság Fiume és Velence, illetőleg Ancona közt közlekedő gőzhajóival.

Hajójáratok menetrendje.

Március hó 15-től október hó 31-ig

1. Indulás Fiuméből Velencébe. Minden kedden és csütörtökön reggel 7 órakor. Minden szombaton este 8 órakor.

2. Indulás Fiuméből Anconába. Minden hétfőn és szerdán reggel 7 órakor. Minden pénteken este 8 órakor.

3. Indulás Velencéből Fiumébe. Minden szerdán és pénteken reggel 7 órakor. Minden hétfőn este 7 óra 30 perckor.

4. Indulás Anconából Fiumébe. Minden kedden és csütörtökön reggel 7 órakor. Minden szombaton este 8 óra 30 perckor.

Menettartam 10 óra

Menetidjak

a hajó átkelési illetékkel együtt:

Honnan	Hová	Pénz-érték	Gyorsvonat			Személy-vonat III.
			I.	II.	III.	
Budapest	Velence vagy Ancona	kor.	34.00	26.00	14.00	
"	Cannes	franc.	116.15	83.60		
"	Firenze	"	78.50	53.90	30.40	
"	Genova	"	99.25	64.90	26.85	
"	Grasse	"	18.30	15.05		
"	Lyon	"	123.25	91.60		
"	Marseille	"	137.75	98.20		
"	Milano	"	69.95	51.40	28.95	
"	Menton	"	89.10	64.80		
"	Napoli	"	190.55	122.85	41.60	
"	Nizza	"	112.70	81.25		
"	Róma	"	73.75	54.05	30.50	
"	Torino	"	89.10	64.80	26.80	
Bécs	Velence vagy Ancona	kor.	47.10	34.80	18.20	
Berlin	"	márka	95.60	68.40	38.50	
Breslau	"	"	71.20	51.70	28.90	
Hamburg	"	"	122.30	88.10	52.30	

A gőzhajókon egy ágyért 2 korona után-fizetendő.

A hajó-átkelési díj magában Fiuméből-Velencébe, vagy Anconába:

Diszterem hálóhelylyel együtt . . . . . 16 kor.

I. osztály . . . . . 12 kor.

III. (fedélzet) . . . . . 6 "

A gőzhajók a Budapest-Fiume közt közlekedő gyorsvonatokkal, valamint Velencében és Anconában a Róma, Nápoly, Bari, Brindisii Bologna, Milanó stb. felé induló, illetve onnan érkező olasz vonatokkal közvetlen csatlakozásban állanak. Fiumében a vonatok a gőzhajók kikötő helyéig közlekednek s onnan indulnak.

Fiuméből-Dalmáciába naponként indulnak gőzhajók, ezek közül hetenként 4 gyorsjárat és pedig Zarába, Metkovicba, Raguzába és Cattaróba, melyek menetrendje az „Utmutató”-ban foglaltatik.

Menetjegyeket és csoportosítható körutazási jegyeket a fent megnevezett állomások, ugyszintén a magyar. kir. államvasutak városi menetjegyjáratát Budapesten és Bécsben, továbbá a Cook Tamás és fia cég utazási irodái Budapesten és Bécsben adnak ki, hol a kívánt felvilágosítások is megadatnak.

Budapest, 1901. május havában.

(Utazás nem díjaztatik.)

Az igazgatóság.

NYOMDÁSZ-TANULÓNAK

JÓ HÁZBÓL VALÓ FIÚ

FELVÉTELEK.

BŐVEBBET E LAP KIADÓHIVATALÁBAN.

(42-x.37)